

Î N C H E I E R E

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Russu Ivan și recursului declarat de Russu Ivan și Russu Lilia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „CET-Nord” împotriva lui Russu Ivan cu privire la încasarea datoriei pentru pierderile normative de energie termică și a cheltuielilor de judecată, și la cererea reconvențională depusă de Russu Ivan împotriva Societății pe Acțiuni „CET-Nord” cu privire la apărarea dreptului de proprietate prin recunoașterea ca ilegală a prezentării avizelor de plată pentru energia termică, obligarea efectuării recalculului plății pentru energia termică prin țevile tranzitorii și anularea avizelor de plată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 06 aprilie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Russu Ivan și Russu Lilia și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 20 decembrie 2016, prin care acțiunea inițială a fost admisă iar acțiunea reconvențională a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 24 martie 2015, SA „CET-Nord” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Russu Ivan cu privire la încasarea datoriei pentru pierderile normative de energie termică și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 13 octombrie 2005 apartamentul nr. 21 de pe str. Suceava 1, mun. Bălți în care locuiește pârâtul a fost deconectat integral de la sistemul central de încălzire, conform actului de deconectare nr. 5697 din 12 octombrie 2005.

În cazul deconectării integrale de la sistemul central de încălzire, consumatorul achită plata pentru pierderile normative de energie termică, în conformitate cu Hotărârea Guvernului RM nr.707 din 20 septembrie 2011, Anexa nr.7 pct.8-2.

Astfel, în perioada 01 decembrie 2011 - 01 aprilie 2014 pierderile normative pentru apartamentul nr. 21 de pe str. Suceava 1, mun. Bălți au constituit 3 906,80 lei, calculul fiind efectuat în mărime de 10% pentru sezonul 2011-2012, 15% pentru sezonul 2012-2013, 20% pentru sezonul 2013 - 2014.

Menționează că conform Hotărârii Guvernului RM nr.191 din 19 februarie 2002, p.10, modificată prin Hotărârea Guvernului RM nr.707 din 20 septembrie 2011, consumatorul este obligat să achite integral plata pentru sezonul precedent, în termenul stabilit până la 1 august a anului curent.

Relatează că la data de 28 ianuarie 2015 s-a adresat cu o pretenție în adresa lui Russu Ivan cu cerința de a achita datoria creată, însă careva măsuri în scopul achitării datoriei nu au fost întreprinse.

Solicită, SA „CET-Nord”, încasarea din contul lui Russu Ivan a datoriei pentru pierderile normative de energie termică în sumă de 3 906,80 lei și a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu achitarea taxei de stat în sumă de 270 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 15 mai 2015, acțiunea a fost admisă integral fiind încasat din contul lui Russu Ivan în beneficiul SA „CET-Nord” datoria pentru pierderile normative în sumă de 3 906,80 lei și taxa de stat în sumă de 270 lei, iar în total suma de 4 176,80 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2015 a fost admis apelul declarat de Russu Ivan, casată hotărârea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare în prima instanță.

La data de 18 aprilie 2016, Russu Ivan a depus acțiune reconvențională împotriva SA „CET-Nord” cu privire la apărarea dreptului de proprietate prin recunoașterea ilegală a prezentării avizelor de plată pentru energia termică prin țevile tranzitorii, obligarea efectuării recalculului plății pentru energia termică prin țevile tranzitorii și anularea avizelor de plată.

În motivarea acțiunii a invocat că apartamentul nr.21 din str. Suceava 10, mun. Bălți este deconectat integral de la sistemul central de încălzire, iar în scopul excluderii încălzirii apartamentului cu energie termică ce trece prin țevile de tranzit, acestea sunt termoizolate și plombate până în prezent.

Menționează reclamantul că o perioadă de 6 ani nu i se calcula plata pentru energia termică, ulterior însă SA „CET-Nord” sa început să-i calculeze plata în mărime de 5%, necătfînd la faptul că el nu a recunoscut legalitatea acestor acțiuni ale SA „CET-Nord”, nu a achitat avizele de plată și nu a încheiat un contract în acest sens.

Mai mult, în anul 2015 SA „CET-Nord” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată solicitând încasarea din contul dânsului inclusiv a plății pentru energia termică prin țevile tranzitorii.

Relatează că întrucât apartamentul nr.21 din str. Suceava 10, mun. Bălți este privatizat din anul 1994, conform Legii privatizării fondului de locuințe, acesta este proprietatea persoanelor care au participat la privatizare, inclusiv al dânsului, țevile de tranzit au fost izolate cu acordul SA „CET-Nord”, primind condițiile tehnice pentru deconectarea apartamentului de la rețelele termice din 29 august 2005, în care erau indicate un șir de condiții pentru deconectare și anume: elaborarea proiectului pentru deconectarea apartamentului de la sistemul de încălzire, efectuarea calculului pentru energia termică prin țevile de tranzit, anticiparea anumitor măsuri care exclud dezechilibrul regimului hidraulic al blocului.

Potrivit condițiilor tehnice, institutul de proiectări de stat „IPROCOM” a elaborat un proiect coordonat cu SA „CET-Nord” al cărui obiect constituie deconectarea de la rețelele termice a apartamentului nr.21 de pe str. Suceava 10, mun. Bălți, ce-i aparține cu drept de proprietate, iar în conformitate cu datele din proiect,

până la începutul sezonului 2005-2006 a fost efectuată termoizolarea țevilor de tranzit în apartamentul său acțiuni acceptate de SA „CET-Nord”.

Prin urmare, consideră că reclamantul ilegal calculul plății pentru energia termică prin țevile de tranzit în apartament, deoarece țevile de tranzit sunt izolate.

Susține că la 23 iunie 2015 a depus o cerere către SA „CET-Nord”, prin care a cerut să fie recunoscut legal dreptul său de dispoziție asupra proprietății și anume a țevilor de tranzit din apartament prin izolarea termică a acestora, drept care însă nu a fost recunoscut de către SA „CET-Nord”, fapt ce confirmă încălcarea dreptului de proprietate.

Mai menționează că Anexa nr.7 la Hotărârea Guvernului RM nr.191 din 19 februarie 2002 obligă achitarea plății pentru pierderile normative de energie termică din cauza imposibilității deconectării acestora, însă nu limitează dreptul cetățenilor la termoizolarea lor, întrucât o astfel de izolare nu încalcă drepturile persoanelor terțe, așa cum aceasta nu încetează încălzirea în celelalte apartamente din casa de locuit.

Solicită, Russu Ivan apărarea dreptului de proprietate prin recunoașterea ilegală a prezentării avizelor de plată pentru energia termică prin țevile tranzitorii, obligarea efectuării recalculului plății pentru energia termică prin țevile tranzitorii și anularea avizelor de plată.

Prin încheierea protocolară din 21 septembrie 2016, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Russu Lilia (f. d. 58-59 Vol. II).

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 20 decembrie 2016, acțiunea inițială a fost admisă, fiind încasat din contul lui Russu Ivan în beneficiul SA „CET-Nord” datoria pentru pierderile normative în sumă de 3 906,80 lei și taxa de stat în sumă de 270 lei, iar acțiunea reconvențională a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 06 aprilie 2017, a fost respins apelul declarat de Russu Ivan și Russu Lilia și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 15 iunie 2017, Russu Ivan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea inițială să fie respinsă iar acțiunea reconvențională să fie admisă integral în sensul formulat.

În motivarea recursului a indicat că instanța a interpretat în mod eronat legea și a lăsat fără apreciere faptul că SA „CET-Nord” contrar normelor legale pretinde plata pentru un serviciu care nu a fost prestat.

Menționează recurentul că SA „CET-Nord” în calitate de furnizor nu are încheiat un contract de prestare a serviciului public de furnizare-alimentare cu energie a apartamentului 21 din str. Suceava 10, mun. Bălți iar actele prezentate instanței în acest sens sunt unilaterale și nu confirmă faptul prestării serviciilor de furnizarea energiei termice la adresa respectivă.

Consideră că SA „CET-Nord” pretinde o îmbogățire fără justă cauză și pretinde nejustificat asupra sumelor bănești, proprietate a dânsului.

Tot la data de 15 iunie 2017, Russu Ivan și Russu Lilia au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii reconvenționale cu emiterea unei noi hotărâri în partea dată prin care acțiunea reconvențională să fie admisă integral.

În motivarea recursului recurenții au invocat că decizia instanței de apel în partea contestată contravine circumstanțelor de fapt ale cauzei și rezultă din aplicarea

și interpretarea eronată a normelor de drept material precum și din aplicarea legii ce nu urma să fie aplicată.

Mai mult, în cadrul examinării cauzei instanța de apel a lăsat fără apreciere faptul că deși dâșii sunt vorbitori de limbă rusă prima instanță nu le-a asigurat dreptul de a lua cunoștință de toate actele dosarului și de a vorbi în instanță prin interpret, fapt ce contravine prevederilor art. 118 alin. (2) din Constituția RM.

Totodată contrar prevederilor art. 275 CPC, instanța nu i-a informat despre întocmirea și semnarea procesului-verbal și respectiv, nu le-a acordat posibilitatea de a lua cunoștință de procesul-verbal al ședinței de judecată și de înregistrarea audio a ședinței.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum denotă din actele cauzei copia deciziei integrale a instanței de apel din 06 aprilie 2017, a fost recepționată de recurenții Russu Ivan și Russu Lilia la data 28 aprilie 2017, fapt reflectat în avizul de recepție CN din 27 aprilie 2017 (f.d.198 Vol. II).

În consecință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurenții Russu Ivan și Russu Lilia s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile la 15 iunie 2017, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 06 aprilie 2017, în termen.

La data de 27 iulie 2017, în adresa intimatului a fost expediată copia recursurilor declarate de Russu Ivan și Russu Lilia cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Iar, la data de 29 august 2017, intimatul SA „CET-Nord” a depus referință asupra recursurilor declarat de Russu Ivan și Russu Lilia invocând temeinicia deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și solicitând de a considera recursurile inadmisibile.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de către Russu Ivan și Russu Lilia în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Russu Ivan și recursul declarat de Russu Ivan și Rusu Lilia sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Russu Ivan și recursul declarat de Russu Ivan și Rusu Lilia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Sub acest aspect, completul Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, apreciază critic susținerile recurenților cu referire la faptul că în prima instanță nu le-a fost asigurat dreptul la interpret, deoarece actele cauzei atestă că atât în prima instanță cât și în instanța de apel ședințele de judecată au avut loc cu participarea interpretului (f.d. 104, 188-189).

Totodată, nu pot fi reținute nici argumentele recurenților precum că nu au fost informați de prima instanță despre întocmirea și semnarea procesului-verbal al ședinței de judecată, întrucât acestea contravin recipisei din 20 decembrie 2016 (f.d. 118 Vol. II), semnată atât de Russu Ivan cât și de Russu Lilia prin care se confirmă că ultimii au fost înștiințați despre faptul că procesului-verbal al ședinței de judecată va fi perfectat și semnat în termenul stabilit de lege după care pot lua cunoștință și pot primi copia de pe acesta, totodată semnatarii recipisei fiind înștiințați și despre posibilitatea de a primi copia de pe înregistrările audio a ședinței de judecată.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate

de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursul declarat de către Russu Ivan și recursul declarat de către Russu Ivan și Russu Lilia.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Russu Ivan și recursul declarat de Russu Ivan și Russu Lilia se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva